

SLOVENSKI NAROD.

Izaja vsak dan, izvenšči ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 20 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat, in 4 kr., če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“.

Opravišstvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodnej tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Izid slovenskih volitev 30. junija.

V kranjskih mestih smo večeraj Slovenci zmagali povsod. Dokazali smo ta slavn dan nemškutarjem, da so oni res ničla, kadar nimajo podpore od vlade, dasiravno so gg uradniki menda povsod še glasovali za nemškutarske kandidate, ker še ne verjemó, da se drug čas začneja, t. j. da je vlada nevtralna hot-la biti, kar je res bila, namreč nevtralna, čemur imamo kljubu uradniške agitaciji zmago zahvaliti.

V Ljubljani, glavnem mestu Slovenije, smo z narodnim kandidatom g. Josipom **Schneidom** zmagali. Stari renegat Dežman je vržen. Propadel je. **Odsekali smo glavo nemškutarske kači.**

Za kandidata narodne stranke g. Josipa Schneida je glasovalo **494** glasov, a za črnega renegata Dežmana je glasovalo samo **386** nemškutarskih glasov. Naš narodni kandidat je v belej Ljubljani voljen. O! okolo 1150 glasov je torej prišlo na volšče 880 volilcev volit. Tacega števila prišlih volčih ne pozna dozdaj stara Ljubljana, nikdar jih še toliko nij prišlo. Bila je pa tudi agitacija tako živa, rečemo da skoro tako ljuta in vroča, kakor nikoli, ker šlo je od naše strani le da se vrže glavni renegat Dežman, nemškutarjem pa za politično življenje.

Ves čas te vroče ljubljanske volitve, ki je trajala od 8. ure zjutraj do 2 ure popoldne, kontrolirali so naši možje došle in voleče ter nevoleče volilce, t. j. naši volilni odborniki, na čelu jim dr. Vošnjak in Kljun, in uže ob jednej uri popoldne smo vsi narodnjaki vedeli, da je v Ljubljani prišlo zdaj enkrat vendar res toliko znanih narodnih volilcev volit, da imamo 50 naših glasov naših narodnih večine. Ko smo potlej po končanem skrutiniji čuli da imamo še večjo večino, potlej še le smo verjeli, da so tudi neki drugi na pol narodni ali le „konservativni“ uradniki z nami glasovali, t. j. kaci 60.

Novomesto. Veseli slavn dan zmage kljubu vsemu pritisku, zato zakličemo „živio“ narodni grof Margheri novomeški!

Novomesto. Grof Margheri 39 glasov, Kromer 51.

Višnja gora. Zmaga naša! Margheri 21 glasov Kromer 11 glasov.

Krško. Kromer je dobil 29, grof Margheri 31 glasov. Živio!

Kostanjevica. Grof Margheri je dobil 20, Kromer 5 glasov.

Črnomelj. Grof Margheri ima pri nas 26 glasov, a Kromer 11 glasov.

Metlika. Margheri je pri nas 63 glasov dobil Kromer le 21.

Kočevje. Od dvainšestdeset oddanih

glasov je dobil Kromer šestinpetdeset, šest pa Margheri. Žvelj.

Ribnica. Pri nas ima grof Margheri 47 glasov, a Kromer 3 glase.

Po vsem tem tedaj je voljen z ogromno večino narodni kandidat za dolenska mesta **grof Margheri** za našega poslanca.

Postojna. Zmaga naša! Poklukar je 38 glasov dobil, Vestenek pa 37. Deu 1.

Idrija. Pri nas je dobil Vestenek 57, a Poklukar 10 glasov.

Vrhnika. Poklukar 22 glasov, a Vestenek 12 glasov.

Cerknica. V sosednjem mestu **Ložu** je 28 glasov za dr. Poklukarja, a jeden za Vesteneka.

Radovljica. Poklukar 21, Vestenek 21.

Tržič. Vestenek dobil pri nas 26 glasov, 10 glasov pa Poklukar.

Kamnik. O! 72 glasov je dobil dr. Poklukar 62, Vestenek 7, trije listi so bili prazni.

Škofja loka. Izmej 61 volilcev je glasovalo 24 za Poklukarja in 24 za Vesteneka.

Kranj je začel voliti še le ob 3. uri popoldne. Poklukar je dobil 55 glasov, Vestenek 36. Skupna večina za Poklukarja drugod in ta rezultat nam kaže, da je narodni kandidat **dr. Poklukar** z veliko večino voljen za slovenskega poslanca. Slovenski Kranjci smo torej zmagali na celem liniji.

Iz Goriškega se glasé neveseli ali napolned vendar le ne protinarodni volilni glasi v telegramih.

Gorica. Volitve se pri nas vršijo. Večina duhovnikov glasuje za Winklerja. Tako tudi volilci Tonklijevi so potegnili se za Winklerja.

Sežana. Povše 21, Winkler 22, Abram 9 glasov.

Gorica. Izvoljen je Winkler s 138 proti 97 Povšetovim glasovom. To je sad „zrelih“ politikov naše „Soge“.

Gorica. Tonklijevci so oddali glasove Winklerju. Od duhovščine jih je glasovalo 8 za Povšeta, 9 za Winklerja. V Gorici je bilo oddanih 81 glasov Winklerju, 32 Povšetu; v Tolminu 35 Winklerju, 44 Povšetu; v Sežani 22 Winklerju, 21 Povšetu; v Bovecu 7 Winklerju, 6 Tonkliju, Povšetu pa 97. Winkler ima 145 glasov. Tužna Goriška!

Iz Istre smo dobili sledeče telegrafne vesti:

Volovska. V Istri na Volovskem je narodni dr. Vitezič jednoglasno voljen z 72 glasovi.

Pazin v Istri. Krk, Lusinj, Volosko Vitezič jednoglasno. Pazin 28 glasov.

Volilcem mest in trgov na južnem spodnjem Štajerskem.

Vsi kandidati najrazličnejših barv so pred šestimi leti obljubili, delati za blagor narodov avstrijskih, delati vse, kar si je volilec le mogel domisliti najboljšega. Ta dolga doba je pretekla, in če vprašamo za vspeh tega delovanja, ne najdemo žalibože nobenega. Temveč osiromašila je Avstrija mej tem, blagostanje je zginilo pri kmetijstvu in s tem tudi v mestih in trgih, katerih prebivalci so seveda po največem odvisni v svojej obrtniji in trgovini od poljedelca.

K tem še pride žalostna razmera proti Ogerskeji, iz katere izvirajo za vse cislejtanske narode nenaravna preteška bremena, in denes čutijo vsi cislejtanski narodje prav dobro, da je vsa ta nesreča čisto enako zadela Slovence, Čehe, Poljake in Hrvate kakor tudi Nemce. Vsi ti narodje čutijo in izprevidijo denes uže prav dobro iz te enake svoje nesreče, da imajo jedne in iste interese, v poljedelstvu ravno tako, kakor pri obrtniji in trgovini, in v državljanskih razmerah. Vsak sprevidi, da prav težko v svojim lastnem žepu, iz katerega davke plačuje, občuti to, če ne vsi cislejtanski narodje si ohranijo gospodarstvenega blagostanja. Izprevidijo zdaj uže narodi, da morajo složno delati na blagor avstrijske države in zdaj v najprvej vrsti na gospodarstvenem polju, in se samo temu čudijo, da zadnja Gletna parlamentarna doba v teh poglavitnih vprašanjih nij rodila nobenega dobrega sadu.

Cislejtanski narodje so pa v tej dobi uže dosti bolje dozoreli v političnem spoznavanju. Izprevidijo uzroke, zakaj ta zadnja Gletna doba nij bila vspešna! Našli so pravi in resnični uzrok v tem, da so se dozdanji poslanci neslovenske večine dosti več borili za strankarske namene, kakor za občni blagor. Neslovenska večina poslancev je mislila, da stori kaj hvalevrednega in dostojnega, ako se le kaže prav protivna in sovražna slovanskim plemenom iste države, in ker je bilo njihovo delovanje in postopanje le izraz tako malostnih enostranskih načel, to delovanje nij moglo postati koristno in vspešno nobenemu cislejtanskemu državljani, niti Nemcu od ove večine zastopanemu, niti Slovanom. Pozna se denes resnica.

Strankarska načela nijso in ne morejo biti nikoli nobenemu narodu na korist nego le na škodo! — Prepri mej narodi morajo tedaj nehati, in bodo prav hitro nehali na temelji enakopravnosti v narodnem življenji, in potem se lahko vsa moč in ves trud obrne na ista vprašanja, iz katerih izvira blagor ali nesreča vseh, namreč na vprašanja o organizmu države same in o

gospodarstvenih in etičnih razmerah vseh svojih enako z bremeni obloženih prebivalcev. K temu je treba sporazumljenja in ozke dotike Nemcev in Slovanov v cislejtanskej Avstriji, sprave mej inteligenco vseh teh narodov tudi v političnem življenji, kar se doseže tem lažje, ker kakor milosrčni Avstrijci lahko s ponosom rečemo, da osebno si nismo bili sovražni nikoli, in zdaj, ko stojimo spet pred volitvami za državni zbor, moramo iskati posebno tam, kjer Slovenci in Nemci in nemško misleči državljani živimo skupaj, mož, kateri si postavijo za geslo takšno pravično patrijotično delovanje, ki hočejo in bodo delali za naravni, na narodno podlogo stavljeni napredek vseh avstrijskih plemen. Žalibože je en del celjskih volilcev kljub temu dozorelemu spoznavanju nemškega naroda in Slovencev postavil si kandidata, kateri je v zadnji parlamentarne dobi vedno bil slepi pripadnik glasovite stranke ovih 112 nemških poslancev, katera néma avstrijskega tedaj državlanskega, nego v javnem življenji prav za prav nobenega programa, kajti ta stranka je vlani v delegacijah in v parlamentu celo zoper dovršene do godjaje, kakor zoper berlinsko pogodbo itd. borila se, in gotovo ne iz patrijotičnih namenov, nego najbolj zaradi neljubja do Slovanstva. — Ona stranka se je do denes kazala samo negativna in neproduktivna, zatoorej si moramo prav patrijotično misleči Slovenci in Nemci šteti za največjo dolžnost, nasprotovati temu prehitro proglašenemu kandidatu nekaterih celjskih volilcev, moramo si šteti v čast, boriti se z vsemi postavnimi sredstvi zoper g. dr. Foreggerja, kot kandidata mest in trgov južnega spodnjega Štajerskega, in objavimo ta naš sklep s tem, da ob enem proglasimo ime ónega moža, katerega smo si mi izvolili za kandidata.

Naš kandidat bode g. Hugo vitez Berks, velikoposestnik v Blagoni pri Celju. Gospod Berks je mož globoke omike, izvrstni poljedeljski gospodar in ima vse zgoraj omenjene jasna in politična načela, katerih je treba, da uspešno dela kot državni poslanec za Slovence in za Nemce; on je po svojem rojstvu Nemec, pa je živel vedno mej Slovani in še zdaj živi mej nami, ter je uže pri več prilikah dejansko zagovarjal gojitev našega jezika za to, da naša mladež po najkrajšem potu more si pridobiti toliko vednosti, kolikor mogoče; on ima na svojem načelu avstrijski program in si je svest, da pravi Avstrijanec mora delati za napredek vseh narodov, če hoče pripomagati k blagostanju svojega naroda.

Tega moža mi priporočamo, on je izraz zdanje dobe sprave in sporazumljenja mej neodvisnimi Slovenci in Nemci na Štajerskem, pa tudi izraz kandidata, kateri po programu néma praznih fraz in sofizmov, nego pozitivnih nasvetov in jasnih načel. Mi imamo največ upanja, z g. Berksom v parlament dobiti moža, ki se bo odlikoval s svojim praktičnim delom ne s teoretičnimi besedami, vsak slovenski volilec, in vsak nemški ali nemško čuteči volilec, ki Slovencev ne sovraži, in ki pošteno hoče složno delovanje obeh narodov, naj voli g. Hugo viteza Berksa!

V Celji in Savinjskej dolini meseca jun. 1879. Dragotin Žuža, Jože Lipold, Jože Žigan, Anton Goričar, Janez Hausenbichler, dr. Kočevar, dr. Josip Sernek, J. Kapus.

V Brežicah meseca junija 1879.

Dr. Gvidon Srebre, advokat, Ivan Taušek, posestnik, Mihael Lepšina, trgovec.

Volitve v državni zbor.

Gospod vitez Berks nam iz št. Jurja na južnej železnici telegrafira 29. junija: „Jaz sem pri okrajnem glavarstvu dokumentarično dokazal, da ima moja familija uže 122 let avstrijsko državlansko pravo.“ — Torej je volilno agitiranje zoper Berksa, češ, da nij avstrijsk državljan, le ničvreden manever Foreggerjevcev.

Iz Celovca se nam telegrafira: Včeraj je imela nemška stranka volilcev občin celovških in velikovskih zbor v Celovcu. O kandidatih Edlmanu in Zikmundovskem je bilo sporazumljenje nedosegljivo, ker eni volilci so strogo za Zikmundovskega, óni iz Velikovca pa za Edlmana. Videvši, da tako nobeden teh kandidatov ne prodere, postavi se novi kandidat Peter Lux iz Reichenaua. Borba mej tem in Enspielerjem bo huda.

Graška trgovinska zbornica in oderuštvo.

Iz Gradca 27. junija. [Izv. dop.]

Vprašanje glede oderuštva v Avstriji staro in stalno stoji tudi res na dnevnem redu. Postava od leta 1868 se ga je bitstveno tikala, ker je odstranila vse postavne meje, v katerih se je oderuštvo pred njenim izidom gibati moralo. Nij minolo deset let in državni zbor opravljal je zopet posel zakonodajalca zaradi istega predmeta. Spravil je bil na dan postavo za Poljsko in Bukovino od 19. julija 1877. To bi imel biti le poskus, kako bi se obnesel tak zakon po devetletnem prenehanji pri ónih avstrijskih državljanih, ki imajo po oderuhih največ prebiti. Uže takrat zahtevali so poslanci drugih dežel upeljavo istega zakona v po njih zastopane kronovine. To se nij zgodilo, ker je vlada in večina poslancev hotela videti sad novoupeljanega zakona. Toda, terjatve niso nehale, potreba enakega zakona za druge dežele se vedno naglašala. Po takem tudi vladi nij bilo mogoče reči celo odložiti. Tedaj je poklicala vlada tukajšnjo trgovinsko zbornico poleg drugih, da se izjavi v istem vprašanji. To se je zgodilo 26. t. m. Ta dan poročal je podpredsednik v imenu v to svrhu izbranega odbora. Mi si štejemo v dolžnost, čitatelje „Slovenskega Naroda“ seznaniti z navedenim poročilom, ker je reč na sebi ime nitna, ker bodo naši poslanci gotovo tudi v bodoče za upeljavo postave proti oderuštvu delali. Vrh tega šteje zbornica v svoji sredini može s popolnim znanjem vsakdanjega življenja, kar daje njihovej izjavi pravi pomen.

Poročevalec vitez Knaffl govoril je najprej o uzrokih, kateri delajo oderuhovstvo mogoče in po katerih se more širiti, kakor hitro se je ukoreninilo. Kot glavne uzroke navaja: slaba leta za poljedelstvo in vinorejo, pomanjkanje prometa glede poljskih in vinorejskih pridelkov, vedno rastoče dače in priklade, strogo izterjevanje zaostalih davkov, počasno reševanje prošenj pri posojilnicah — kar se je v „Slovenskem Narodu“ uže tudi povdarjalo — in previsoke obresti, kakor se morajo plačevati hranilnicam za izposojen denar. Navedeni uzroki bili so merodajni, da je poročevalec predlagal zbornici, naj se ne izreče proti upeljavi postave proti oderuštvu, ako se jej veljava ne raztegne tudi na trgovce in ima sploh le namen, zabranjevati oderuštvo najhujše vrste. Toda, poročevalec ne misli, da bi bil tak zakon glavno in jedino sredstvo, s

katerim se oderuštvo iztrebi. Po njegovem mnenji — kar je bilo uže davno mnenje tudi drugih znamenitih izvedencev v narodnem gospodarstvu — prišli bi v Avstriji preje do cilja, ko bi država v svoji sredini po vladi oderuštvu vse pogoje njegovega obstanka in širjenja zatrla. To bi se naj zgodilo tako, da se uredijo finance, da se zmanjšajo stroški za državo, dežele, okraje in kraje. Kot nasledek vsemu je pričakovati občno blagostanje, kredit države in državljanov. To je v glavnih črtah zadržaj obravnave, kakor se je vršila v tukajšnji trgovinske zbornici. Glasovalo se o reči nij. Ali, čeravno zbornica nij ničesar sklenila, vendar smemo pričakovati, da bode končno pritrdila nasvetu poročevalčevemu. Gotovo je mnogo takih mož v trgovinske zbornici, ki so se sprijaznili z izpeljavami in dokazi narodnogospodarstvenih pisateljev, kateri zanikujejo pomen takih zakonov. Dvomit pa smemo, da imajo ti večino. In ko bi jo tudi imeli, je vendar pričakovati, da se bodo ravnali in udali občnemu mnenju, katero odločno terja upeljavo postave proti oderuštvu in pričakaje od nje gotove pomoči.

Toda, brez ozira na izjavo trgovinske naše zbornice, se vendar nadejamo, da se bode reč v novoizvoljenem državnem zboru zopet obravnavala. Kajti, ako bi tudi vlada ne storila začetka, nij verjetno, da bi zastopniki avstrijskih narodov popolnoma molčali, tem menj, ker je terjanje upeljave take postave občno, in ker volilci sem ter tja kandidatom priporočajo potegovanje za to rešilno sredstvo. Zadnji brez izjeme obljubujejo, delovati v to svrhu in upati smemo, da se v bodoče poslanci ne bodo tako lahkega srca izneverili obljubam, posebno, ker se ne tičejo železnice. Tisti poslanci pa, ki so govorili uže v razpuščenem državnem zboru za postavo, bodo v novem zboru imeli boljše stanje. Začetek volitev namreč kaže, da bode imel prihodnji državni zbor nekoliko drugačno lice. Več mož bode sedelo v njem, ki imajo več srca in razuma za potrebe vsakdanjega življenja, nego praznih besed za visoko politiko.

Vrh tega bodo se lahko ti opirali na izkušnje, kakor so se doživele s postavo proti oderuštvu na Poljskem in v Bukovini. In ta poročila so ugodna. Ob priliki bode gotovo tudi vlada sama istinitost tega pripoznala in potrdila, ako je res, da se bodo odzdale v Avstriji narodnogospodarstvena vprašanja z večjo marljivostjo in natančnostjo reševala. Od volilcev pa je odvisno, da volijo take može, kateri bodo od vlade delovanja v tem smislu zahtevali in z vlado sodelovali, ako se enkrat tu delovanja loti.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 30. junija.

Denes volijo razen kranjskih mest tudi Galicija po kmetih, dalje Šlezija, Istra in Goriško, mesta češka in nižjeavstrijska in gornjeavstrijska in solnograška.

V soboto so bile volitve v kmetskih občinah na Češkem. Kakor je bilo pričakovati, voljenih je vseh 16 od češkega kluba postavljenih kandidatov, pa tudi knez Karl Schwarzenberg je zmagal v mešanem okraji Prahatic-Selčavi, tako, da so torej Čehi en sedež pridobili. — Menj discipline so pokazali Nemci, ker iz 13 od praške nemške kazine postavljenih kandidatov, je bilo le 9 voljenih; v štirih okrajih pa so taki kandidati zmagali, ki so na svojo pest kandidirali.

Kakor na Češkem, tako se je tudi na

Moravskem naredil mej konservativnimi in liberalnimi velikoposestniki kompromis tako, da bode manjšina kandidatov vzeta iz konservativcev.

Vnanje države.

Iz **Filipopolia** se poroča: Vzhodnjemeljsko direkcijsko svetovalstvo se brani službene pogodbe delati z ónimi uradniki, ki jih je porta imenovala.

Iz **Londona** javljajo: Po oficijalnih poročilih iz Kapstadta o smrti princa Napoleona je imel oni oddelek, ki je šel s princem rekognoscirat, 7 mož in 1 oficirja. Ti so bili od Zuluvov nenadno prijeti. Pravi se, da je bil princ ubit, ko je poleg svojega konja tekel, ker ga nij mogel zajahati, ker se je konj vzpenjal.

Dopisi.

Iz **Celja** 28. junija. [Izviren dopis.] Zonet nam je nemila smrt prerano pokosila nekdanjega kolega, nam predragega **Maksa Kosa**. Študiral je raniki nekđaj na celjske gimnaziji, in je dospel sè svojo neutrudljivo marljivostjo skoro do vrhunca, ter se je kot oktavanar uže h koncu prvega tečaja v lepej nadi, da se kmalo in gotovo odkriža gimnazije, pripravljaj na dozrelni izpit Vrh tega, da je bil umrl lep izgled učencem nižjih šol, združeval je v sebi tudi drugo izvrstno lastnost — narodnost. Vselej kadar so se vnele narodne razprtije mej nami in Nemci, kateri so se ravno zaradi tega, ker so bili nam nasproti preslabi v številu, temveč na noge postavljali; stal je umrl kot skala na strani g. Matevža Randna, katerega zdaj tudi uže hladna zemljica krije.

Kakor je v novejšem času navada na celjske gimnaziji, da si nekateri gg. profesorji nalogo stavijo, slovenski element na vsak način zatirati, tako je uže tudi ob našem času bilo.

Da se je potegoval uže v nižjih šolah za svoj narod, da je kazal, da on temu živi in za to dela, kar je njemu najbolj drago, za domovino, ravno to je bilo nekaterim profesorjem trn v peti. Prežali so na njega, kakor mačka na miš, in res so dobili kmalu priložnost, ob času ko so črez noč pred pustom prof. B . . . blizu ušes šipe pele, in potegnili so ga kot zločinca na zatožno klop, da si nikdo nij mogel sumiti, da je ravno Maks Kos zločinec.

Treba je bilo zdaj za njega, da si vzame branitelja, ali to nij bilo dovoljeno, saj je sam dejal: „Kaj to meni stori, jaz se ne čutim nobenega hudodeljstva kriv, torej se mi tudi nij n. . . bati“.

Temu pa nij bilo tako; uže tačas so gajili naši filozofi na celjske gimnaziji tako jurisprudence, kakor so jo razvijali nasproti ónim dijakom, ki so „Rusko himno“ prepevali, kateri se pa zdaj kljub temu vsi prav dobro počutijo; in tako kakor omenjenim zgodilo se je Maksu Kosu, moral je zapustiti gimnazijo. Razburjen žarad take grozovitne krivice, sklenil je celó popustiti gimnazijo, ter se je podal na učiteljsišče v Gradec.

Tudi kot učitelj pokazal se je značajnega, kjer je trebalo poganjati se za narod in nja pravice, in štel si je v svojem novem poslu v prvo dolžnost pri izročenej si mladini vzbujati ljubezen do materinega jezika i do domovine, tako da so ga spoštovali otroci in starejši. —

Ker je bil tedaj prerano umrl zarad svojih blagih lastnostij mej svojimi kolegi, kakor tudi pri drugih ljudeh, ki so ga poznali, jako priljubljen, zasluži, da se mu postavi s tem priprostim vrsticami v „Slov. Nar.“ dostojni

spomenik. Lehka mu zemljica, blag mu spomin mej bivšimi mu sošolci!

S Prema 28. junija. [Izvir. dopis.]

„Gori! gori!“ začelo se je razlegati včera o poludvanajstih dopoldne. Sredi slamnate strehe Šerinove hiše je buknil plamen ven in v hipu je bila vsa suha in od solnca razgreta streha v ognji, par minut pozneje je uže gorelo pri dveh najbližnjih sosedih Paceku in in Slomači, katerih prvi je imel vse sè slamo pokrito, drugi pa le gospodarsko poslopje. Ljudi, da bi gasili, precej nij bilo blizu, ker so bili večji del na poljskem delu, a prileteli so hitro in delali na moč, in ubranili, da se ogenj družih sosednjih poslopij nij polastil. Prihiti na pomoč so tudi Bitenjci in Smerjani. Občudovanja vredni so bili res nekateri možje in fantje, kateri so ne mareč za lastno varnost v strašanskej vročini v goreča poslopja skakali in ven vlačili, kar jim je pod roke prišlo, da bi ubogim ljudem vsaj nekaj rešili. Hvala, očitna hvala tem junakom! To je prava krščanska ljubezen, ki za svojega bližnega prostovoljno v ogenj gre!

Ko je slama pogorela, razdrli in na tla zvlekli so pridni gasilci goreče cimpce in nevarnost, katera je grozila celo vas vpepeliti, je bila odvrnena. Kmalu popoldne so prišli žandarji in sicer najprej št. peterski po železnici z vozičkom, potem pa še bitriški, ter so pripomogli, da so se še na tleh goreče glavnje pogasile. Hvala jim!

Vetra nij bilo, vendar so, dokler je slama gorela, lahki slamnati ogorki v razgretem in razrejenem zraku visoko letali in celej vasi s poginom pretili. Na slamnatih strehah, katere so bile najbolj izpostavljene, so stali čuvaji sè zelenimi vejami v rokah, s katerimi so sitne goreče muhe odganjali, — in s pripravljeno vodo, da bi hitro gasili, ko bi se jim kaka taka muha kljub njih vejam na streho vsela. Sredi vasi je pa stala visoka Tičarjeva slamnata streha brez čuvaja, ker tu še nikdo nij mislil na neposredno nevarnost. Kar se prikaže na vrhu strehe ognjeni plamenček. Groza je spreletela par ljudi, ki so to opazili, kajti dobro so vedeli, če se ta hiša vname, potem Premcem nij rešitve. Hiša se naslanja na hišo, in ogenj ustaviti bi bilo nemogoče. Strah je bil torej opravičen. Brž na streho, da se ogenj zaduši! Hiša je visoka, lestva prekratka, — na streho nij tako hitro moči, — ljudij nij blizu, vode ne pripravljene, — ogenj na strehi se pa hitro širi, — le pol minute še, pa je vse izgubljeno — gorje! V tem obupnem trenutku prinese nekdo drugo lestvo, dva vrla moža planeta po njej na Luknjarjevo hišo, s té na Mandlovo in s té na gorečo streho, teptata in morita ogenj z rokami in nogami, klobukom in suknjo; mej tem je prišla pomoč in voda, — in grozna nesreča je bila odvrnena.

Dasi je glavna naloga bila braniti, da se sosednje hiše požara obrané, vendar so pogumni možje tudi precej pohištva plamenu oteli.

Kako je prav za prav goreti začelo se ne ve. Pri Šerinu, kjer se je ogenj pokazal, sta bila doma gospodinja in njen sin. Ako ta dva ne vesta, kako in kaj, drugi ne vé. A od njiju se ne da nič izvedeti. Sumničiti pa nečemo nikogar.

Zavarovani so bili vsi trije pogorelci, ali . . . Škode je vse okolo 1700 glđ. — Slomač bo jako občutil to nesrečo, Pacek je pa skoro do kraja uničen. Bog se usmili!

Končno izrekamo še enkrat pogumnim korenjakom, kateri so siromakom pogorelcem

nekaj obleke in pohištva rešili in vsem, kateri so pripomogli, da se ogenj nij razširil, srčno zahvalo.

Iz Konjice 28. junija. [Izviren dop.]

Da smo Konjičani v črno piko zadeli, ko smo Berksa za kandidata postavili, to dokazuje jeza Celjanov, katero smo si „na glavo nakopali“. Nečelo nam odpustiti, da smo poskusili samostalni in neodvisni biti. Gospod N. Nekerman je uže dvakrat v Konjice priromal, nas grajal in na neko „staro zvezo“ mej Konjičani in Celjani opominjal, katera zveza je le v tem bila, da so nas Celjani komandirali hoteli. On je pot pripravil, da je bilo mogoče dr. Foreggerju v Konjice priti, shod volilcev, katerega se je 7 volilcev udeležilo, sklicati in potem na veselje poštenih Konjičanov se — blamirati. Čenčal je včera, kakor slišimo 3 ure, poslušalci pa so mu bili — zadremali. Izprevidel je Foregger, da Konjičani se ne pusté več slepariti s puhlimi frazami, izprevidel je, da Konjičani drže za Berkso.

Mi konstatiramo na podlagi najtemelnejših preiskav, da ima Berks pasivno volilno pravico, t. j. pravico izvoljen biti. Le lažjivi prijatelji Foreggerjevi so raztrosili vest, da néma te pravice, misleči da bode potem Foregger tem ložje prodr.

Kar se tiče Berksove vere, smo izvedeli, da je staroverec, in zato ga more tudi katoliška duhovščina brez pomisleka voliti. Berks je starovernik. Foregger pa „freimaurer“. Kateri je tedaj boljši? Pa če gg. duhovniki tudi mislijo „inter duo mala minus“, da le volit pridejo. Savinčanom pošljemo pozdrav in jih vabimo, naj glasujejo za Berkso, on je Avstrijec, Foregger pa le Nemec. Volitev mej tema dvema nij torej teška. Duhovniki pa naj tudi pomislijo, da v prihodnjem državnem zboru se najbrž ne bo obravnavalo o verskih rečeh. Volimo torej vsi Berkso proti našemu sovražniku Foreggerju.

Iz Trsta 29. jun. [Izv. dop.] Volilci iz okolice in Trsta! V nedeljo 6. julija ste poklicani, da oddaste svoje glasove možu, kateri bo zastopal vaše interese v državnem zboru; možu, kateri bo na visokem mestu razkrival vaše reve in potrebe, ki se bo možato potezal za vaše pravice. To je najsvetejša vaša naloga in najčastniši dan vsega političnega življenja. Slovenci iz Trsta in okolice, pokažite svetu, da ste zreli in se zavedate svojih pravic, da bode svet strmel nad zvesto stražo jadranskih obal, katera drži narodno zastavo visoko.

Volilci! ne dajte se zapeljati po sladkih besedah zvutih lahonov, oni vas lové v svoje mreže, ako vam priporočajo svoje kandidate, da bi vas lažje polaščili, vam vzeli mili materini jezik in vas osramotili pred svetom.

Nam nij potreba tujca, ki ne zna po naše govoriti, mi imamo domačina, kateri je uže mnogo storil za našo okolico, njega volite, vsak naj zapiše na svoj listek ime Ivan Nabergoj; če ima drugo ime, naj ga zbríše, naj vsak dela na to, da ne bodo lahoni lovili naših menj razumnih volilcev in jim vpisovali in vsiljevali tujega človeka, kateri nij naš; vsak naj pazi na odpadnike, kateri izdajejo domovino in naj jih skuša z lepo besedo pridobiti.

Volitev bode v treh krajih, da volilci lažje na vrsto pridejo, kar je treba paziti in sicer: Tisti volilci, katerih imena se začenjajo s črko A pa do črke G bodo volili v dvorani Ridotto, to je v velikem gledišči zraven Tergesto. Volilci, katerih imena se začenjajo s

črko H pa do črke Q morajo priti voliti na lipski trg k staremu sv. Antonu v tamošnje šole. Katerih imena pa se začnajo s črko R do Z, morajo iti volit v šolo na staro šrango do 2 ure popoldne.

Naj to volilec bolj izvedeni rodoljubi razložé, da ne nastanejo pomote in izguba časa. Okoličani, pridite vsi tisti dan v nedeljo 6. julija do časa v mesto, da oddaste listke osobno, vsak mora sam priti, sicer ne more voliti. Ako ima kdo tisti dan kako opravilo, naj je opusti, ker je to bolj važno, ko vsako drugo opravilo. Tržaški Slovenci! svet gleda na nas, sramota bi bila, ako propademo in pustimo, da nam tujec vzame sedež, na katerem mora le domačin sedeti. Zatorej le čvrsto na delo in zmaga bo naša, s katero dokažemo, da smo v istini v lastnej hiši gospodarji.

Odbor političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

Domace stvari.

— (Na ljubljanskem moškem učiteljski) je bila zrelostna ustna skušnja 27. in 28. junija. Podvrgli so se tej skušnji vsi ljubljanski četrtoletniki in 4 vnani, izmed katerih so pa trije odstopili. Maturo so naredili vsi četrtoletniki, in sicer gg.: Janez Bantan, Janez Bartl, Jakob Dimnik, Robert Erblisch, Janez Janežič, Janez Kosch, Avgust Kleč, Alojzij Lavrenčič, Josip Pintar, Franc Trost, Janez Wresitz in Josip Žirovnik. Razen enega so napravili zrelostni izpit vsi za slovensko-nemške šole.

— (Umrl) je 26. jun. na svojem domu v Vojniku Maks Kos, učitelj iz Št. Jurja v slovenskih Goricah, v 26 letu svoje starosti. Vedno zvestemu narodnjaku blag spomin.

Zahvalo

najljudnejše izrekam za lepe Baurjeve zemljevidne zbirke (schul-atlase), katere je blagovolil podariti darežljivi č. g. c. kr. dež. šolski nadzornik Anton Klotič učencem III. razreda ljudske šole v Dolini. S tem je zopet pokazal, koliko mu je leželo na izobraževanju slovenske mladine.

Štefan Dabenjak, učitelj.

Umrli v Ljubljani.

24. junija: Urša Jankelj, gostaška, 70 let, vsled pljučne tuberkuloze.
25. junija: Karel Selan, sin hišnega posestnika, 6 let, v predkraj Hauptmanca št. 3, vsled difteritis.
26. junija: Gogala Franc, 1 leto 1 m., v rožnih ulicah št. 33, vsled vnetja pljuč. — Antonija Steinran, delavca hči, 6 mes., v predkraj Hradskejeva vas št. 3.
27. junija: Anton Ule, krojač in bivši hišni posestnik, 73 let, v krakovskih ulicah št. 12, vsled jetike.

V deželnej bolnici:

24. junija: Jera Petač, kajzarja hči, 8 let.
25. junija: Marija Skubic, gostaška, 59 let, vsled mrzlice. — Franciška Leder, tesarja žena, 42 let, vsled pljučne tuberkuloze. — Janez Plevnik, delavec, 58 let, v deželnej bolnici, umirajoč prinešen.
27. junija: Anton Hotman, natakarkjev sin 5 let, vsled ošpic.
28. junija: Jakob Oblak, gostac, 51 let star, vsled pljučne tuberkuloze. — Martin Treo 66 let star.

Tajci.

29. junija:

Evropa: Kobnidisch iz Reke.
ri Sloni: Luzati iz Trsta. — Breisinger iz Konjic. — Meier, Biller, Paulus iz Gradca. — Deutsch iz Dolenjskega.

Pri Maicnu: Polak iz Dunaja. — Folovski iz Laškega trga. — Puntigam iz Dunaja. — Novak iz Gorenjskega. — Berweis iz Dunaja. — Finker iz Gradca. — Denger iz Dunaja.

Pri bavarskem dvoru: Eder iz Ljubljane. — Rupper iz Kočevja.

Loterijske srečke.

V Trstu 28. junija: 57. 44. 55. 90. 41.

V Linci 28. junija: 57. 19. 26. 12. 14.

Izdatelj in urednik Josip Jurčič.

Dunajska borza 30. junija.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcu . . .	66	gld.	60	k.
Enotni drž. dolg v srebru . . .	68	—	—	—
Zlata renta . . .	77	—	85	—
1860 drž. posojilo . . .	125	—	75	—
Akcije narodne banke . . .	820	—	—	—
Kreditne akcije . . .	262	—	—	—
London . . .	116	—	—	—
Srebro . . .	—	—	—	—
Napol. . .	9	—	22	—
C. kr. cekini . . .	5	—	50	—
Državne marke . . .	56	—	95	—

Vabilo na naročbo.

Z današnjim dnevom se začne novo naročevanje na „Slovenski Narod“. — Vse gg. naročnike prosimo, naročnino ob pravem času ponoviti, da bodo list redno v roke dobivali.

„Slov. Narod“ velja:

Za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za pol leta 6 gld. 50 kr.
Za četrt leta 3 „ 30 „
Za en mesec 1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 krajc. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za pol leta 8 gld. — „
Za četrt leta 4 „ — „
Za en mesec 1 „ 40 „

Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer:

Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr.
Po pošti prejemam „ 3 „ — „

Administracija „Slov. Naroda“.

Adolf Eberl,

zaloga oljnatih barv, laka

in firneža, (257—14)

v Ljubljani,

na Marijnem trgu, poleg frančiškanskega mostu.

Nj. veličanstvo

kralj danski objavil je fabrikantu gospodu Ivanu Hoffu po svojem adjutantu, da ceni on vrednost njegovega sladnega ekstrakta jako visoko. „Opazil sem,“ tako glasi se kraljeva izjava, „z veseljem Hoffovega sladnega izlečka uplivanje na zdravje pri sebi, in pri več udih moje rodbine.“ (241—6)

Hoffovi

sladni bonboni

Prvi, pravi, slez razpuščajoči Ivan Hoffovi sladni bonboni za prsi so v plavem papirju. Mej 30 leti svojega poslovnega obstanka so bili 51krat odličeni.

za prsi.

Zdravstveno poročilo pri boleznih na pljučah in obcej telesni slabosti.

C. kr. dvorni fabrikant sladnih izdelkov, c. kr. svetovalec in dvorni zakladavec skoraj vseh vladarjev evropskih, gospod Ivan Hoff, lastnik zlatega križeca s krono za zasluge, vitez visokih pruskih in nemških redov, na Dunaji, Graben, Bräunerstrasse Nr. 8. Nemce, pošta Orolík.

V svojej visokej starosti, 73 let namreč, sem pri splošnej telesnej slabosti, slabem prebavljanju, gnjusu do jedi in jako hudem kašlju, ki me je tri poma leta po zimi moril in slabil na telesu, izkusil tolažilno uplivanje na zdravje onih sladnih izdelkov, koje ste mi minolega meseca poslali, sladno ekstraktno pivo, čokolada in bonboni, ter vas prosim, upošljite mi še 28 sklenic sladnega ekstraktnega piva za zdravje in 5 mošnjičkov sladnih bonbonov.

Anton Vradislavčič, župnik v Nemcah. Dobiva se v Ljubljani pri lekarju G. Piccoliju; v Ptuiju pri Vidu Selivčiku.

Ponudbena obravnava.

Od okrajno-cestnega odbora v Krškem se dá na znanje, da bo

v nedeljo, t. j. 6. julija t. l.

ob 10. uri popoldne pri c. k. okrajnem glavarstvu v Krškem obravnava o prevzetju dela za razširjenje okrajne ceste od Belega brega do Pristave.

Pogodbe, načrti in preudarek stroškov leži pri podpredsedniku, gosp. Franc Šebaucu v Krškem št. 88, vsakemu na ogled.

Cena za to delo je nastavljena na 4300 gld. Pismene ponudbe, previdene s kolekom 50 kr., morejo se do 11. ure imenovanega dne (6. julija) predložiti ali predsedniku ali pa njegovemu namestniku v Krškem. (293—1)

Da izvedó tudi drugi,

naznanjam, da izdelujem vse v stroko

kleparstva

spadajoča dela po niskej ceni, ter priporočam se posebno prečastitej duhovščini za pokrivanje cerkvenih zvonikov.

Miha Belc

(290—2)

v št. Vidu nad Ljubljano.

Nove vozne liste

za železnice

prav po nizkej ceni priporoča

„Národna tiskarna“ v Ljubljani.

Slovenske knjige.

Pri uredništvu „Slovenskega Naroda“ se dobé in na pismeno željo tudi proti poštnemu povzetju pošiljajo naročevalcem sledeče slovenske knjige:

1. „Doktor Zober“, originalen slovenski roman od J. Jurčiča. Cena 60 kr.
2. „Kalifornske povesti“ od Bret Harte-a. Cena 50 kr.
3. „Tugomer“, tragedija v 5. dejanjih. Spisal J. Jurčič. Cena 60 kr.
4. „Na Žerinjah“, izviren roman. Spisal Janko Krsnik. Cena 60 kr.
5. „Župnik Wakefieldski“. Spisal Oliver Goldsmith. Iz angleščine poslovenil Janez Jesenko. Cena 1 gld.
6. „Mej dvema stoloma“, izviren roman. Spisal J. Jurčič. Cena 50 kr.
7. „Cvet in Sad“, izviren roman. Spisal J. Jurčič. Cena 80 kr.

Slovenske

lepoznanske knjige.

V založbi „Narodne tiskarne“ v Ljubljani so izšle in se morejo dobiti sledeče slovenske knjige:

A. Romani in povesti:

1. Erazem Tatenbah. Izvirna povest, spisal J. Jurčič, velja 50 kr.
2. Meta Holdenis. Roman, francoski spisal Viktor Cherbuliez, poslovenil Davorin Hostnik 50 kr.
3. Kantorčica. Roman s pogorskega zakotja, češki spisala Karlina Světa; poslovenil Franjo Tomšič, velja 50 kr.
4. Prvi poljub. Novela, spisal J. Skalec. — Na črni zemlji. Novela, spis. J. Skalec, velja 25 kr.
5. Kazen. Novela, francoski spisal H. Rivière, poslovenil Davorin Hostnik. — Cerkev in država v Ameriki. Francoski spisal E. Laboulaye, poslovenil Davorin Hostnik, velja 25 kr.

B. Listki v zvezkih:

- I. zvezek, ki obsega: Stenografija, sp. dr. Ribič. — Životopisje, sp. Rajč Bož. — Prešern, Prešerin ali Preširen, sp. Fr. Levstik. — Telečja pečena, novela, sp. J. Jurčič. — N. Machiavelli, sp. dr. Ribič. — Pisma iz Rusije, sp. dr. Celestin. — Trstovo z grozdom na Ruskem, sp. dr. J. Vošnjak. — Čegava bode? Novelica, sp. J. Ogrinec. Velja 25 kr.
 - IV. zvezek, ki obsega: Lepi dnevi. Sp. Paulus. — Plašč. Novela. Ruski spisal N. V. Gogol; poslovenil L. Gorenjec. — Nekoliko opazek o izdaji slovenskih narodnih pesnj. Spisal prof. dr. Krek. Velja 25 kr.
- Kdor hoče katero koli teh knjig dobiti, naj piše „Narodne tiskarne“ in jih dobí po poštnem povzetju. Vse skup se dajo za znižano ceno 2 gold.

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.